

149

ANDREJ BJELAKOVIĆ
Filološki fakultet u Beogradu

SCEP 2007

Summer Course in English Phonetics, u fonetskim krugovima poznatiji kao SCEP, dvonedeljni je letnji kurs engleske fonetike, koji se tradicionalno, već nekoliko decenija, održava na renomiranoj Katedri za fonetiku i lingvistiku Univerzitetskog koledža u Londonu (University College London). Ovog leta trajao je od 13. do 24. avgusta sa blizu 120 polaznika iz raznih krajeva sveta, mada je većina polaznika došla iz Japana ili evropskih zemalja. Japanski studenti i profesori su od osnivanja kursa činili oko polovinu ukupnog broja učesnika, sto može da začudi imajući u vidu bliskost te zemlje sa SAD i zastupljenost američkog engleskog u japanskim školama i medijima.

Kurs je trajao ukupno 52 sata, raspoređenih u deset dana, a sastojao se iz dva potpravca: IPA strand i EFL strand. Prvi, kako iskustvo pokazuje, pohađa manji broj zainteresovanih, ove godine oko deset, jer po svojoj prirodi predstavlja intenzivnu reviziju praktičnog i teorijskog gradiva potrebnog za polaganje IPA ispita i dobijanje IPA sertifikata. O samom ispitu možete videti više na <http://www.phon.ucl.ac.uk/courses/ipaexam/ipa-exam.html>.

IPA (International Phonetic Association) je osnovana 1886. u Parizu s glavnim ciljem stvaranja fonetskog sistema za opisivanje glasova različitih jezika. Godine 1888. pojavila se prva zvanična verzija IPA (International Phonetic Alphabet). Sadašnji predsednik je prof. Džon Vels (John C. Wells).

Drugi potpravac SCEP-a, EFL kurs, sastoji se od upoznavanja sa osnovama engleske fonetike, konkretno izgovorom i intonacijom. Njega pohađaju svi polaznici, od studenata koji se po prvi put susreću s fonetikom engleskog jezika do profesora koji treba da se podsete ili da o predavanju fonetike engleskog jezika nauče nešto novo od iskusnijih kolega sa Univerzitetskog koledža i drugih institucija iz Velike Britanije i inostranstva, koje neguju tradiciju predavanja engleske fonetike na britanski način, u duhu Londonske škole fonetike, čiji je osnivač čuveni Danijel Džouns.

Kurs je podeljen na predavanja koja pohađuju svi polaznici letnjeg kursa, a ove godine održavana su u slušaonici J.Z. Young Lecture Hall (gde su najveća imena engleske fonetike držala predavanja u svoje vreme), i vežbe na kojima su učesnici bili podeljeni u grupe od po desetak polaznika. IPA grupa je imala posebne vežbe vezane za IPA ispit, a ostale grupe su radile sa po dva tutora, od kojih je jedan držao vežbe izgovora, a drugi vežbe intonacije. Neki od tutora bili su poznati profesori sa puno iskustva, ali i naširoko poznati fonetičari poput Džeka Vindzor-Luisa (Jack Windsor-Lewis, <http://www.yek.me.uk/>), Beverlija Kolinsa (Beverley Collins) i drugih. Konkretni detalji vezani za vežbe zavisili su u velikoj meri od predavača, kao i od nivoa postojećeg znanja članova grupe. Tako su polaznici koji su ranije imali kontakta s engleskom fonetikom i posedovali izvesno predznanje

grupisani zajedno, te su se predavači u takvim grupama usredsredili ne na osnove već na finije detalje, poput suptilnijih razlika među britanskim varijantama engleskog ili izvesnih procesa do kojih dolazi u vezanom govoru, a kojih mnogi, pa ni izvorni govornici, nisu svesni.

Predavanjima su obuhvaćene raznovrsne teme, od upotrebe kompjuterskih programa za analizu glasa (neke od njih možete besplatno skinuti sa <http://www.phon.ucl.ac.uk/resource/software.html>), preko praktične primene fonetike pri prepoznavanju glasa u forenzičke svrhe, do nekih novih ideja i razvoja u fonetici, kao i veze s bliskim oblastima, pragmatikom i semantikom. Neka od njih su *Intonation and Meaning: Discourse and the Intonation of Social Rituals* Tima Vortona (Tim Wharton) i *Is the end of a word always the end of a syllable?* Džona Harisa (John Harris). S obzirom na zastupljenost japanskog jezika kao maternjeg jezika polaznika, posebnu temu, kojoj je posvećeno nekoliko predavanja, činila je fonetika japanskog jezika, njene osnovne karakteristike i poređenje s fonetikom engleskog jezika.

Nekoliko predavanja održao je sada već penzionisani, gotovo legendarni profesor Džon Vels, autor poznatih dela kao što su *Accents of English* (1982), *Longman Pronunciation Dictionary* (1990, 1. izdanje; 2000, 2. izdanje, u štampi, 3. izdanje) i *English Intonation – an Introduction* (2006).

Organizovano je i nekoliko zajedničkih turističkih obilazaka poput odlaska u rekonstruisani Šekspirov Gloub na obali Temze, gde se davao *Otelo*, odlaska na koncert u „Royal Albert Hall“ ili posete Griniču.

Sesija Question time

Uzimajući sve u obzir, kurs je odlično organizovan, predavanja su propraćena slajdovima i dodatnim štampanim materijalima, a svaki predavač ostavljao je po desetak minuta za pitanja nakon predavanja. Nažalost, većina polaznika se

uglavnom ustručavala da javno, pred svima, postavi pitanja, već su pojedinačno prilazili predavačima, koji su bili predusretljivi i spremni i za takve razgovore.

Novinu na ovogodišnjem letnjem kursu predstavlja „SCEP Online“, koji nastavlja sa radom šest nedelja nakon završetka kursa. Preko ovog portala učesnici mogu ostati u kontaktu kako jedni s drugima, tako i s predavačima, a takođe je moguće pristupiti svim dodatnim materijalima koji su pratili predavanja.

Na samom kraju kursa učesnici su dobili još jednu priliku da postave pitanja predavačima i eventualno razjasne dodatne nedoumice iz oblasti fonetike. U segmentu pod nazivom „question time“ organizatori kursa odlučili su da odvoje jedan sat za takva pitanja. Na njih su odgovarali profesori poput već pomenutih Džona Velsa i Džeka Vindzor-Luisa, kao i Patriša Ašbi (Patricia Ashby), Džejn Seter (Jane Setter) i Masaki Taniguči (Masaki Taniguchi).

Kurs se završio kratkim obraćanjem direktora kursa Majkla Ašbija (Michael Ashby), podelom sertifikata i grupnih fotografija, i oproštajnom žurkom. Tada je usledilo pevanje pesama poput „Yesterday“, „I Will Survive“, „The Drunken Sailor“, ali sa izmenjenim rečima koje su predavači domišljato prilagodili tematici kursa.

Grupna fotografija